

Justitsministeren havde indskrænket sig til en Forhøielse af 212 Rd. Jeg bemærker, at disse 212 Rd. fremkomme paa den Maade, at de 12 Rd. skulle være til Rengjøring, idet Embedsmændene har oplyst, at han ikke kan besørge Rengjøringen af Retslokalet for det Beløb, som Justitsministeren har bragt i Forslag. De 200 Rd. ere derimod opførte som Forøgelse af den Pønning, der er be- regnet til Skrivere. Det er navnlig paa dette Punkt, at Justitsministeren har troet, at der var noget Begrundet i Embedsmændens Beregning. Der er for denne Retsbetjent som for Retsbetjente i Almindelighed beregnet Lønninger af 200 Rd. til Skrivere. Retsbetjenten har oplyst, at hans Skrivere ere bundne fra Kl. 9 Morgenen til Kl. 8 Aften; han siger, at det er umuligt at faae dygtige og paalidelige Skrivere til at arbejde fra Kl. 9 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen for 200 Rd. Jeg tilstaar, at det er forekommet mig, at dette ikke var aldeles ubegrundet fra Embedsmændens Side; og det er i Hensind dertil, at jeg har bragt i Forslag en lille Forhøielse paa dette Punkt. Det allerede Udvælg har ikke villet gaa ind paa denne Hensindstilling, men har dog forsaavidt tillagt de fremkomne Oplysninger Betydning, som det allerede Mæltal i Udvælg paa Grund deraf ikke har villet indstille en Nedfættelse af det oprindelig foreslaaede Beløb, hvor paa man ellers vilde have været betænkt. Det vilde naturligvis have været mig kjærere, om Udvælg vilde have taget endnu fyldigere Hensyn til de senere fremkomne Oplysninger, men jeg maa jo paaskjønne, at de fremkomne Oplysninger paa dette Punkt dog ikke have været ganske forjævede. Derved Udvælgets enstemmige Modstand tør jeg jo ikke vente at opnaa, hvad jeg kunde ønske. Naar Udvælgets Underændringsforslag under Nr. 3 maatte blive vedtaget — hvilket jeg forudsætter — vil jeg ikke finde nogen Anledning til til 3die Behandling at fastholde et lignende Forslag som det, jeg her har stillet under Nr. 2; men derimod kan jeg — uagtet jeg forudsætter mit Bederlag paa disse Punkter — ikke fraspaa de Forslag, som jeg har stillet med Hensyn til Embederne i Aalborg, Høllum, Sindsted og Ringkjøbing Herreder, thi det er min Overbevisning, at man gaar de paagjældende Embeder for nær, naar man vil foretage de her omhandlede Nedfættelser, ligesom det ogsaa er min Overbevisning, at man ikke kommer ind paa nogen helbig Veie ved at foretage saadanne Nedfættelser, naar der i Forveien — hvilket jeg tør forsikre — er vist megen Nidkærhed og Omhyggelighed med Hensyn til de Betænkninger, som ere indkomne fra de stedlige Myndigheders Side.

Clausager. Da for et Par Aar siden Kontorholdsvederlaget for Herredsfogedembedet i Vølling-Nørre Herreder fastsattes, blev det bestemt, at ved Vakance i Ulfborg-Hind Herreder skulde

Breining Sogn henlægges til det sidstnævnte Embede. Dette er, saavidt jeg veed, sket nu, men det er ikke omtalt i Udkastet og heller ikke i en Skrivelse fra Justitsministeren til Udvælg angående dette Forhold. Jeg antager nærmest, at det vil være Billighed i, at Herredsfogden i Ringkjøbing af Hensyn til denne Omlægning bliver tillagt en lille Smule høiere Kontorholdsvederlag, da der netop af Hensyn til Afgangen fra Vølling-Nørre Herreder ved Fastfættelsen af Kontorholdsregler for dette Embede blev gjort et lille Afdrag. Det var rigtig nok meget lille; jeg tror kun 7 Rd., men som sagt jeg antager dog, at det vil være billigt at tage noget Hensyn til en saadan Omfordeling, og forsaavidt som den høitærede Minister har medindbefattet dette Hensyn ved Bestemmelsen af Kontorholdsvederlagets Størrelse, saa kunde jeg for min Part være tilbøjelig til at følge Udvælgets Mindretal med Hensyn til Fastfættelsen af Kontorholdsvederlaget, og de 20 Rd. til Protokoller ville jo i det Mindste bøde en lille Smule paa dette Forhold. Det er muligt, at den høitærede Minister vil udtale sig herom med et Par Ord, og jeg skal da afvente hans Ytringer.

Schjørring. Jeg tror ikke, at den Opfattelse hos den høitærede Minister, som kan betegnes derved, at han gjentagne Gange om disse Kontorholdsvederlag brugte Udtrykket „Erfatning“, er rigtig, idet han bestandig henviste til de Udgifter, som vedkommende Embedsmænd efter deres Oplysninger have haft. Den høitærede Minister gaar ud fra, at vedkommende Embedsmænd opfører sine Udgifter, og saa siger han: maa jeg saa bede om at faae de tilsvarende Indtægter. Saaledes have vi imidlertid albrig taget det her i Rigsdagen, og det vilde føre os meget vidt, hvis vi toge det paa denne Maade. Opfattelsen maa tværtimod være den modsatte. Kontorholdsvederlaget fastsattes ved Lov, og den vedkommende Embedsmænd maa da sige: Saa meget har jeg i Indtægt, nu maa jeg se at faae Udgifterne afpassede dertil. Man skal satte Læring efter Måring. Deraf følger selvfølgelig ingenlunde, at de Oplysninger, som ere indkomne, skulle være uden Betydning; de have tværtimod meget stor Vægt som Beilædning ved Fastfættelsen af Bederlaget. Man kan indrette sit Kontorhold paa en høist forskjellig Maade. Man kan træffe to Embedsmænd ved Siden af hinanden med Embeder af en ganske tilsvarende Karakter, af hvilke den ene indretter sit Kontorhold saaledes, at han kommer udmærket ud af det med sit Bederlag, medens tværtimod den anden, om han fik det Dobbelte, ikke kunde komme ud af det alligevel. Saa-dant Noget beror jo til dels paa de personlige Egenheder hos vedkommende Embedsmænd, men saadanne Hensyn kan Rigsdagen ikke tage, naar den fastsætter Bederlaget. Disse Bemærkninger tillader jeg mig særlig at anvende paa de Ytrin-